

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Gretchen Peters

Friday 30 Mar 2012

We hadden door de toegenomen vraag en de snelheid van het boekingsverkeer bijna de Nederlandse tour 2012 van Gretchen Peters gemist. Dat zou een grote misser zijn geweest. We hebben haar per slot van rekening als eerste naar Nederland gehaald!

Met een prachtig nieuw album "Goodbye cruel world" op de plank (release januari 2012, en al te bestellen via de website) met medewerking van Tom Russel, Rodney Crowell en uiteraard haar partner Barry Walsh. Die laatste heeft recentelijk zijn album "Paradiso" (ja die tent in Amsterdam) gereleased. Ook Gretchen behoort tot onze vaste waarden op het podium, maar het nieuwe album vol frisse nummers en met als extra begeleider Christine Bougie op lap steel, guitar and percussion staat u toch weer een geheel andere avond te wachten, dan eerder hebt gezien. Een superster keert terug in de bossen!

"When the boogie hits the magic, there is no way to quit"

Als er één iemand in onze optiek de aandacht verdient die ze nu krijgt dan is dat Gretchen Peters wel. Toen we haar na lange tijd van onderhandelingen in 2008 voor het eerst op ons podium hadden staan, waren we de koning te rijk. Al sinds het verschijnen van haar eerste album "The Secret of life", half jaren '90 waren we onder de indruk en overtuigd van haar kwaliteiten. Het verbaasde ons dan ook wel wat dat er nu, na het verschijnen van de overigens schitterende CD "Hello Cruel World", elke "muziekkenner", de roeping voelde om deze nieuwe release te recenseren. Dat daarbij originaliteit en kennis van de backcatalogue ontbreken is op zijn minst hinderlijk. De recensies leken soms wel gekopieerd. Natuurlijk, Gretchen heeft veel meegemaakt de afgelopen periode en daar is de CD

deels een weerslag van, maar om nu te verklaren dat deze CD haar meest persoonlijke is, getuigt van gebrek aan kennis. Misschien eens luisteren naar de ultieme echtscheidings plaat, die kan evenaren met "Blood on the Tracks" van Dylan, "Burnt toast and offerings" en begin dan met "Breakfast at our house"

Gretchen en Barry zijn niet alleen muzikale genieën, maar de journalistieke achtergrond van Gretchen, haar vader was een gevierd journalist, verloochent zich niet in haar teksten en observaties. Hoe zij in de song "Five minutes", binnen vijf minuten intergenerationele overdracht weet neer te zetten is een literair hoogstandje. In de song "Idlewild" weet ze een autoritje met haar ouders vanuit het perspectief van een kind, en de zorgen van het kind, naadloos te laten overgaan in een observatie van de roerige jaren '60, waarin zij opgroeide. Een voorbeeld van hoe ze het persoonlijke naar een universeel niveau weten te brengen.

Voorafgaand aan het optreden was er de laatste weken, al regelmatig contact geweest met name in uitwisseling van materiaal van de Stones. Waarvan een filmpje met Charlie Watts die twee boogiewoogie/blues pianisten begeleid, de meeste indruk had gemaakt. Barry was dan ook in een "boogie mood" vanavond en dat droeg bij aan de stevigheid van het optreden en aan zijn prachtige fills. Niet in zijn minst gestimuleerd en ondersteund door de bescheiden, maar zo belangrijke bijdrage van Christine Bougie. Een aanwinst die het inmiddels gelukkig getrouwde echtpaar op het podium, net even dat extra duwtje kon geven. Haar bijdrage aan het solonummer "Paradiso" van Barry, was essentieel. Hier werd nog eens duidelijk, wat een breed georiënteerde vakman Barry is. Die akoestische piano die het bij ons niet begaf, gaf Barry extra spelplezier. Want de vermoeidheid van het lange toeren, begon zijn tol te eisen, maar weer eens lekker kunnen improviseren, binnen de bestaande kaders, het blijft natuurlijk een optreden, kan net die verfrissende dosis energie geven om er weer een geweldige avond van te maken.

De eerste lange set werd gebruikt om het nieuwe album integraal te spelen, de tweede set werd gebruikt voor verzoeken, de Warhorses en covers. Natuurlijk kon ook deze keer Guadalupe niet ontbreken. Gretchen memoreerde die keer in 2010, twee shows terug dat ze het op verzoek twee keer op een avond hebben gespeeld voor het In the Woods publiek. Sommige mensen moeten van songs van anderen afblijven. Dit geldt niet voor Gretchen, haar interpretaties kunnen wedijveren met het origineel. De rode draad van de Stones werd glorieus afgetopt met een bloedmooie versie van "Wild Horses", als één van de toegiften na staande ovaties van het publiek. Tijdens het opruimen heeft Barry ons nog even laten zien, wat je allemaal met een piano kunt doen. Hij leek maar niet te willen stoppen met spelen. Wij vonden het een magische avond voor een terecht uitverkocht huis. Onze conclusie luidde: "When the boogie hits the magic, there's no way to quit"

1.Hello Cruel World

2.Saint Francis [Gretchen Peters, Tom Russell]

3.The Matador

4.Dark Angel

5.Paradise Found

6.Woman On The Wheel

7.Five Minutes

8.Camille [Gretchen Peters, Matraca Berg, Suzy Bogguss]

9.Natural Disaster

10.Idlewild

11.Little World *

1.Circus Girl

2.Guadalupe [Tom Russell]

3.Paradiso [Barry Walsh] **

4.Secret Of Life

5.Billy 4 [Bob Dylan]

6.On A Bus To St. Cloud

7.To Say Goodbye

8.Snowin' On Raton [Townes Van Zandt]

9.Wild Horses [Mick Jagger, Keith Richards]

All tracks by Gretchen Peters except where noted

Gretchen Peters vocals, acoustic guitar, mandolin, piano

Barry Walsh piano, accordion, glockenspiel, vocals

Christine Bougie lap steel, electric guitar, percussion

* Gretchen Peters vocals, piano

** Barry Walsh piano, Christine Bougie lap steel

www.gretchenpeters.com